RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2013/0114 van 19 maart 2013 in de zaak 1112/0604/SA/3/0537

bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaten Peter FLAMEY en Pieter-Jan VERVOORT kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Jan Van Rijswijcklaan 16 waar woonplaats wordt gekozen
verzoekende partij

tegen:

de heer

In zake:

de deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 19 april 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 16 februari 2012.

De deputatie heeft het administratief beroep van onder meer de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Turnhout van 27 oktober 2011 verworpen.

De deputatie heeft aan de nv meer, hierna de aanvrager, een stedenbouwkundige vergunning verleend onder voorwaarden voor het bouwen van een nieuw kantoor, het verbouwen van de bestaande kantoren en aanpassingen aan de buitenaanleg en groenaanpassingen.

De bestreden beslissing heeft betrekking op percelen gelegen te en met als kadastrale omschrijving

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De Raad heeft met het arrest van 9 januari 2013 met nummer S/2013/0005 de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing geschorst.

De verwerende partij heeft geen antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een toelichtende nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 26 februari 2013, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Pieter-Jan VERVOORT die verschijnt voor de verzoekende partij is gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. FEITEN

Op 8 juli 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dient de aanvrager bij het college van burgemeester en schepenen van stad Turnhout een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "bouwen nieuw kantoor, verbouwen bestaande kantoren, aanpassing buitenaanleg & groenaanpassingen".

De aanvraag omvat onder meer het bouwen van een nieuwe kantoortoren met een hoogte van 23,35 meter die aansluit op de reeds bestaande gebouwen. Een deel van de bestaande parking wordt heraangelegd en er wordt in een nieuwe groenaanleg voorzien.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 september 1977 vastgestelde gewestplan 'Turnhout', deels gelegen in woongebied en deels gelegen in een gebied voor milieubelastende industrie.

De percelen zijn eveneens gelegen binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Afbakening regionaalstedelijk gebied Turnhout', goedgekeurd met een besluit van de Vlaamse Regering van 4 juni 2004. Het perceel is niet gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 25 juli 2011 tot en met 23 augustus 2011, worden 27 bezwaarschriften ingediend door onder meer de verzoekende partij.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Onroerend Erfgoed brengt op 27 juli 2011 een gunstig advies uit.

Het Centrum voor Toegankelijkheid van de provincie Antwerpen brengt op 10 augustus 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De milieudienst van de stad Turnhout brengt op 10 augustus 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De Vlaamse Milieumaatschappij brengt op 29 augustus 2011 een gunstig advies uit.

De brandweer van de stad Turnhout brengt op 29 augustus 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar brengt op 5 september 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op 17 oktober 2011 een gunstig advies.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Turnhout verleent op 27 oktober 2011 een stedenbouwkundige vergunning aan de aanvrager.

De verzoekende partij tekent samen met andere buurtbewoners tegen deze beslissing op 25 november 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 9 februari 2012 om dit beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 13 februari 2012 beslist de verwerende partij op 16 februari 2012 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

· . . .

9. Beoordeling:

Volgens het vastgestelde gewestplan van Turnhout (goedgekeurd bij KB van 30 september 1977) situeert de aanvraag zich in woongebied en milieubelastende industrie.

...

De aanvraag is principieel in overeenstemming met deze planologische bestemming van het gewestplan.

. . .

De aanvraag dient getoetst op haar verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening.

Kantoren zijn functioneel inpasbaar in het woongebied. Deze functie kan een overgang vormen van het industriegebied naar het woongebied en een deel uitmaken van de buffer, zowel naar geluid toe als visueel. Er werd reeds een uitbreiding van de kantoren vergund in het woongebied.

De deputatie is van oordeel dat de kantoren visueel-vormelijk en qua volumes en afmetingen aanvaardbaar zijn in de omgeving. Het gebouw staat op voldoende afstand van de perceelsgrens ingeplant om te voldoen aan de 45°-regel.

In de hoorzitting deelde de stad mee dat zij gaat starten met de opmaak van een RUP aan de overzijde, waarbij de hoogte tot 15m voorzien wordt. Het ontwerp is weliswaar 23m, maar ligt dan ook op zeer ruime afstand van de perceelsgrenzen en wordt met andere woorden een landmark.

Indien bekeken in relatie met de overzijde is het ontwerp wel verdedigbaar.

De visuele hinder gecreëerd voor de woningen in de verkaveling zal beperkt zijn door de grote afstand ervan. Bovendien worden lamellen voorzien tegen de gevel op de bovenste verdiepingen, is er een verdieping minder door de vide en is het dakterras niet langs de zijde van de woningen ingeplant.

De zware industriële functies zijn langs de andere zijde gevestigd en ook de vrachtwagens komen via een andere ingang. Er zijn voldoende parkeerplaatsen aanwezig op het terrein.

De groenbuffer wordt voldoende breed geacht. De aanvrager heeft op zijn terrein 10m groenzone voorzien langs de perceelsgrens en er is nog een openbare groenstrook van 15m. De gemeente wenst deze na de realisatie van de woningen in de leggen zodat het een kwalitatieve groenzone wordt.

De bijkomende voorwaarden omtrent de groenaanleg, de parkeerplaatsen, de inrit en de technische installaties, zoals opgelegd bij de beslissing van het college van burgemeester en schepenen worden bijgetreden. Deze dragen bij tot een betere aanleg van de plaats en dienen als voorwaarden bij de vergunning overgenomen te worden.

Watertoets:

Bij nazicht van de Vlaamse kaart met de overstromingsgevoelige gebieden, blijkt het perceel niet gelegen te zijn in een effectief of mogelijk overstromingsgevoelig gebied.

De voorliggende aanvraag voorziet de mogelijkheid van het bouwen of verharden van een aanzienlijke oppervlakte, zodat rekening gehouden moet worden met het mogelijke effect op de plaatselijke waterhuishouding. Door toename van de verharde oppervlakte wordt de infiltratie van het hemelwater in de bodem plaatselijk beperkt. Dit dient te worden gecompenseerd.

Er wordt een regenwaterput voorzien van 10.000 liter en een infiltratievoorziening van 22.800 liter.

Er wordt regenwaterrecuperatie voorzien.

Algemene conclusie:

De aanvraag is in overeenstemming met de gewestplanbestemming.

Er is een gunstig advies van de Vlaamse Milieumaatschappij en onroerend Erfgoed en voorwaardelijk gunstig advies van de brandweer en het Centrum voor Toegankelijkheid.

De aanvraag kan vanuit het oogpunt van de ruimtelijk ordening worden aanvaard onder de voorwaarden zoals vermeld in de beslissing van het college van burgmeester en schepenen van Turnhout.

. . .

Een vergunning wordt verleend onder de voorwaarden opgenomen in het standpunt van het college van burgemeester en schepenen van Turnhout.

..."

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De Raad heeft met het arrest van 9 januari 2013 met nummer S/2013/0005 vastgesteld dat het beroep tijdig werd ingesteld. Er zijn geen redenen om anders te oordelen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

De Raad heeft met het arrest van 9 januari 2013 met nummer S/2013/0005 vastgesteld dat de verzoekende partij beschikt over het rechtens vereist belang in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO. Er zijn geen redenen om anders te oordelen.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING

A. Tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij roept in een tweede middel de schending in van artikel 5.1.0 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen (hierna het Inrichtingsbesluit), van artikel 4.3.1, §1 en §2 VCRO juncto artikel 1.1.4 VCRO en van artikel 4.7.23, §1 VCRO, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna formele motiveringswet), en van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partij ontwikkelt het middel als volgt:

"

<u>Doordat,</u> de verwerende de stedenbouwkundige vergunning heeft verleend voor de bouw van een kantoortoren van niet minder dan 6 bouwlagen en een totale bouwhoogte van 23,35 meter;

Dat de verwerende partij zodoende is afgeweken van het verslag van de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar dd. 9 februari 2012 waarin geadviseerd werd dat de kantoortoren niet verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening en niet verenigbaar is met de onmiddellijke omgeving;

Dat de verwerende partij heeft nagelaten om de determinerende feitelijke en juridische overwegingen uit het verslag van de PSA over te nemen in de bestreden beslissing; dat de verwerende partij zich beperkt heeft tot de loutere vermelding dat zij zich niet aansluit bij het verslag van de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar (op blz. 10 onderaan bestreden besluit);

Dat de Deputatie zich eigenlijk beperkt heeft tot enkele algemeenheden die eigenlijk vooral neerkomen op de loutere negatie van het onderbouwde standpunt van de PSA in haar afwijkend verslag, zonder dat de Deputatie concreet laat staan op redelijke wijze

motiveert waarom het standpunt van de PSA m.b.t. de onverenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening niet diende bijgetreden te worden;

<u>Terwijl</u>, de verwerende partij de aanvraag in concreto dient te beoordelen op de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening, in de eerste plaats met de bestaande bebouwing in de onmiddellijke omgeving (artikel 4.3.1 VCRO);

Dat uit de bestreden beslissing moet blijken op welke op de goede ruimtelijke ordening gesteunde argumenten de verwerende partij de beslissing heeft gebaseerd; dat in het bijzonder uit de bestreden beslissing moet blijken waarom de bezwaren van verzoekende partij in zijn beroepschrift niet werden bijgetreden (artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen);

Dat volgens artikel 4.7.21 §1, eerste lid VCRO de Deputatie haar beslissing neemt op grond van het verslag van de PSA; dat deze verplichting vereist dat uit de beslissing zelf moet kunnen worden afgeleid of de verwerende partij daadwerkelijk het verslag als basis voor haar beslissing gebruikt heeft; dat om na te gaan of de Deputatie zich op gemotiveerde wijze heeft aangesloten bij dan wel afgeweken van het verslag van de PSA, vereist wordt dat zowel de feitelijke als de juridische determinerende overwegingen van het verslag van de PSA in de uiteindelijke beslissing opgenomen worden; dat het niet of louter met een stijlformule verwijzen naar het verslag van de PSA niet volstaat volgens de rechtspraak van de Raad voor Vergunningsbetwistingen (zie RvVb, nr. A/2012/0028 van 25 januari 2012; RvVb, nr. A/2011/0211, 20 december 2011 en RvVb, nr. A/2011/0197 van 13 december 2011);

Dat de PSA in haar verslag van 9 februari 2012 het administratief beroep van verzoekende partij gedeeltelijk heeft bijgetreden in die zin dat de aanvraag niet verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening en dat de draagkracht van de omgeving wordt overschreden; dat de PSA heeft overwogen dat dergelijk hoog volume (23,35 meter) niet inpasbaar is en nergens in de omgeving voorkomt; dat de bestaande bedrijfsgebouwen op het terrein zelf en deze in de omgeving slechts 1 bouwlaag (magazijn) of 2 bouwlagen (kantoren) tellen, en dat de woningen ook slechts 2 bouwlagen onder hellend dak tellen:

Dat de Deputatie is afgeweken van het verslag van de PSA, zonder dat op concrete laat staan redelijke manier wordt gemotiveerd waarom het aangevraagde verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening en de bestaande bebouwing in de onmiddellijke omgeving;

Dat de Deputatie eveneens het zorgvuldigheidsbeginsel schendt aangezien uit de bestreden beslissing zelf niet kan worden vastgesteld of de Deputatie rekening gehouden heeft met de feitelijke en juridische determinerende overwegingen van het verslag (RvVb, nr. A/2012/0028 van 25 januari 2012; RvVb, nr. A/2011/0211 van 20 december 2011 en RvVb, nr. A/2011/0197 van 13 december 2011);

Zodat, de verwerende partij, door de vergunning te verlenen en daarbij op niet afdoende gemotiveerde wijze af te wijken van het verslag van de PSA waarin besloten werd tot onverenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening, de in het middel opgesomde bepalingen en beginselen heeft geschonden.

. . .

De vereiste uit artikel 5.1.0 van het Inrichtingsbesluit komt overeen met de vereiste zoals vervat in artikel 4.3.1, §2, 2° VCRO, met name dat het vergunningverlenend

bestuursorgaan bij de beoordeling van het aangevraagde rekening moet houden met de in de omgeving bestaande toestand. Deze beoordeling moet in concreto gebeuren en dient uit te gaan van de bestaande toestand (RvVb, nr. A/2012/0101 van 20 maart 2012).

Aangezien het kantoorgebouw in het woongebied wordt ingeplant, moet in de eerste plaats gekeken worden naar de bebouwing in de onmiddellijke omgeving in het woongebied.

. . .

Besluitend, door zijn gabarit, bouwhoogte en verschijningsvorm is het nieuwe kantoorgebouw manifest onverenigbaar met de bestaande bebouwing in de onmiddellijke omgeving (zowel t.a.v. de speelkaartenwijk als de bestaande bedrijfsgebouwen) en manifest strijdig met de goede ruimtelijke ordening.

Volgens artikel 4.3.1, §2, 1° VCRO dient bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening rekening gehouden te worden met de volgende aandachtspunten : "de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de <u>schaal</u>, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, <u>visueel-vormelijke elementen</u>, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf, en op <u>hinderaspecten</u>, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid". Daarbij moet rekening gehouden worden met het principe van de duurzame ruimtelijke ontwikkeling (artikel 1.1.4 VCRO).

Door de inplanting, de oriëntatie en de bouwhoogte van het nieuwe kantoorgebouw zal er <u>onaanvaardbare hinder</u> worden veroorzaakt voor de woningen in de naastgelegen speelkaartenwijk.

. . .

<u>Besluitend</u>: de Deputatie heeft niet op concrete laat staan redelijke manier gemotiveerd waarom de aanvraag verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening en de bestaande bebouwing in de onmiddellijke omgeving, en waarom de vergunning kan verleend worden in afwijking op het andersluidend verslag van de PSA. De beoordeling door de Deputatie van de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening is kennelijk onzorgvuldig.

..."

2

De verwerende partij heeft geen antwoordnota ingediend en lijkt de gegrondheid van het tweede middel van de verzoekende partij dan ook niet te betwisten.

Beoordeling door de Raad

1.

De verwerende partij beschikt als vergunningverlenend bestuursorgaan bij de beoordeling van de verenigbaarheid van het aangevraagde met de goede ruimtelijke ordening over een discretionaire bevoegdheid. De Raad kan en mag zijn beoordeling omtrent de eisen van een goede ruimtelijke ordening niet in de plaats stellen van die van de verwerende partij.

In de hem opgedragen legaliteitsbeoordeling kan de Raad bijgevolg enkel rekening houden met die motieven die opgenomen zijn in de bestreden beslissing. Hierbij dient de Raad na te gaan of het vergunningverlenend bestuursorgaan haar appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, meer specifiek of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct

heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot de bestreden beslissing is kunnen komen.

2.

De Raad stelt vast dat de verwerende partij de verenigbaarheid van het aangevraagde met de goede ruimtelijke ordening, in het bijzonder wat de bouw van de nieuwe kantoortoren betreft, als volgt motiveert:

"

Kantoren zijn functioneel inpasbaar in het woongebied. Deze functie kan een overgang vormen van het industriegebied naar het woongebied en een deel uitmaken van de buffer, zowel naar geluid toe als visueel. Er werd reeds een uitbreiding van de kantoren vergund in het woongebied.

De deputatie is van oordeel dat de kantoren visueel-vormelijk en qua volumes en afmetingen aanvaardbaar zijn in de omgeving. Het gebouw staat op voldoende afstand van de perceelsgrens ingeplant om te voldoen aan de 45°-regel.

In de hoorzitting deelde de stad mee dat zij gaat starten met de opmaak van een RUP aan de overzijde, waarbij de hoogte tot 15m voorzien wordt. Het ontwerp is weliswaar 23m, maar ligt dan ook op zeer ruime afstand van de perceelsgrenzen en wordt met andere woorden een landmark.

Indien bekeken in relatie met de overzijde is het ontwerp wel verdedigbaar.

De visuele hinder gecreëerd voor de woningen in de verkaveling zal beperkt zijn door de grote afstand ervan. Bovendien worden lamellen voorzien tegen de gevel op de bovenste verdiepingen, is er een verdieping minder door de vide en is het dakterras niet langs de zijde van de woningen ingeplant.

..."

3.

De Raad is van oordeel dat een dergelijke motivering in het licht van artikel 4.3.1, §1, eerste lid, 1°, b en §2, eerste lid, 1° en 2° VCRO en van de (materiële) motiveringsplicht, niet in redelijkheid kan aangemerkt worden als een afdoende en zorgvuldige beoordeling van de goede ruimtelijke ordening. De verwerende partij dient integendeel concreet en aan de hand van zekere en precieze gegevens na te gaan of de aanvraag verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening. Zij dient hierbij in het bijzonder rekening te houden met de in de omgeving bestaande toestand, zijnde gebouwen met één of twee bouwlagen.

Het volstaat niet en het is met andere woorden volstrekt onzorgvuldig om met betrekking tot de inpasbaarheid van een dergelijk hoog en voor de omgeving atypisch kantoorgebouw louter het tegenovergestelde van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar te beweren en aldus de in de omgeving bestaande toestand te negeren, zonder aan de hand van pertinente motieven aan te duiden waarom het aangevraagde verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening.

In tegenstelling tot de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar gaat de verwerende partij op geen enkele manier na of de 23,35m hoge kantoortoren inpasbaar is in de omgeving. De verwerende partij overweegt slechts op een algemene en vage manier dat de toren zich op een ruime afstand van de omliggende perceelsgrenzen bevindt, voldoet aan de 45°-regel en een landmark zal zijn. Dit terwijl de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar duidelijk stelt dat in de

omgeving enkel bebouwing van 1 of 2 bouwlagen voorkomt en dat een landmark niet wenselijk en inpasbaar is.

In het arrest S/2013/0005 waarbij de schorsing werd bevolen van de bestreden beslissing heeft de Raad geoordeeld dat er sprake is van ernstige visuele hinder en aantasting van de privacy indien de aanvraag wordt uitgevoerd. Ook de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar oordeelde dat er inkijk mogelijk zal zijn vanuit de toren in de woningen en de tuinen van de omwonenden. De motivering in de bestreden beslissing met betrekking tot de visuele hinder en de mogelijke inkijk vanuit de toren kan dan ook geenszins als een afdoende en zorgvuldige beoordeling worden beschouwd.

4.

De verwijzing in de bestreden beslissing naar het planningsinitiatief van de stad Turnhout beklemtoont de kennelijk onzorgvuldige beoordeling en besluitvorming van de verwerende partij uitdrukkelijk. Uit de bestreden beslissing zelf blijkt immers dat het ruimtelijk uitvoeringsplan betrekking zou hebben op terreinen die aan de overzijde van de bouwplaats zijn gelegen en dat bovendien slechts een bouwhoogte van 15 meter zou worden toelaten.

Elke verwijzing naar het ruimtelijk uitvoeringsplan, nog los van de vaststelling dat de inhoudelijke contouren ervan in de huidige stand van het dossier voorbarig en dus hypothetisch moeten genoemd worden, mist als motief dan ook elke pertinentie om op de betrokken locatie, gelet op de in de omgeving bestaande toestand, een stedenbouwkundige vergunning te verlenen voor de kwestieuze kantoortoren.

Het tweede middel is in de aangegeven mate gegrond.

B. Overige middelen

De overige middelen worden niet onderzocht aangezien deze niet tot een ruimere vernietiging kunnen leiden.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1.	Het beroep is ontvankelijk en gegrond.		
2.	De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 16 februari 2012, waarbij aan nv de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het bouwen van een nieuw kantoor, het verbouwen van de bestaande kantoren en aanpassingen aan de buitenaanleg en groenaanpassingen op percelen gelegen te en met als kadastrale omschrijving		
3.	De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partij en dit binnen een termijn van 3 maanden te rekenen vanaf de betekening van dit arrest.		
4.	De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 275 euro, ten laste van de verwerende partij.		
	• .	te Brussel, in openbare zitting op 19 maart 2013, door de Raad voor derde kamer, samengesteld uit:	
Filip VAN ACKER,		voorzitter van de derde kamer,	
		met bijstand van	
Katı	rien VISSERS,	toegevoegd griffier.	
De	toegevoegd griffier,	De voorzitter van de derde kamer,	

Filip VAN ACKER

Katrien VISSERS